

Tématem této práce je vztah mezi politikou a ekonomikou u Hannah Arendtové. Hlavní tezí práce je, že ač je tento vztah výrazně ovlivněn antickým politickým myšlením (politika jako sféra svobody, ekonomika její protipól – sféra nutnosti), není mu zcela poplatný a je do značné míry dán i její celkovou civilizační diagnózou moderní doby. Tato teze je sledována ve 2 fázích a ze 2 perspektiv: nejdříve „zevnitř“, výkladem klíčových textů Arendtové a s ohledem na 3 historické momenty pro ni zásadní: athénskou polis, moderní dobu v čele s Marxem a americké otce-zakladatele. Ve druhé části jde o promýšlení Arendtové „zvnějšku“, v konfrontaci s neoliberalismem. Jednak si všímáme protikladnosti obou koncepcí (Arendtové jde o to „vzít politiku vážně“ – i vzhledem k vládnoucím ekonomickým procesům; Hayekovi naopak o to „sesadit politiku z trůnu“ ve jménu maximálního uvolňování spontánního řádu volného trhu), jednak ve světle tohoto promýšlíme další klíčové arendtovské teze: produktivita jako ústřední ideál moderní doby, stát jako pouhá funkce produktivních sil společnosti, socialismus a kapitalismus jako analogické systémy moderního výrobního procesu, jejichž určujícím zákonem je vyvlastňování apod.